सा नो जुषाणोपयज्ञमागात्। कामवत्सामृतं दुहाना। श्रद्धा देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। ताꣳ श्रद्धाꣳ हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना देवी भुवनस्याधिपत्नी। आगात्सत्यꣳ हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनञ्च विश्वे। तस्मै विधेम हविषा घृतेन॥ ॥ २॥

यथा देवैः संधमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनञ्च सर्व्वे। सत्सत्यमर्चदुपयज्ञं न आगात्। ब्रह्माहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्व्वमिदं बभूव। नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीषो हि देवः सहसः सहीयान्। स नो जुषाण उपयज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसाञ्च॥ ॥ ३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्द्धयन्तः। उप हवेस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्। येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः। अतिपाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्। ज्योतिष्मद्भ्राजमानं